

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4696/06
20.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, ради поништаја решења туженог Војне поште 1084 Београд Уп-2 бр. 159-12/04 од 03.08.2006. године, у предмету признавања права на накнаду за диверзантски полуоброк, у нејавној седници већа одржаној дана 20.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Војне поште 1084 Београд Уп-2 бр. 159-12/04 од 03.08.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења ВП 1097 Ниш Уп-1 бр. 16/04 (НК) од 23.06.2006. године. Наведеним првостепеним решењем одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за признавање права на накнаду за диверзантски полуоброк.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа и предлаже да се оно поништи. У тужби наводи да је у ВП 6592- Ниш провео на привременом раду у III Одреду специјалне намене време од 18.01.2001. до 28.05.2001. године, те да за време боравка у овој јединици није примио диверзантски полуоброк који му је по Правилнику о исхрани у војсци Југославије припада. Истиче да су друге старешине из његове јединице примили накнаду на диверзантски полуоброк, а да је оспореним решењем његова жалба одбијена, иако првостепени орган није поступио по примедбама из решења другостепеног органа и пресудама Врховног војног суда којима су више пута поништена првостепена решења.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета произлази да је првостепени орган решење Уп. бр. 13/04 (НК) од 23.06.2006. године, донео у поновном поступку одлучујући о захтеву тужиоца и имајући у виду разлоге из решења другостепеног органа ВП 1084 Београд Уп. II бр. 177-11/04 од 30.05.2005. године, а који се односе на утврђивање одлучне чињенице да ли је, између осталих, и тужилац у спорном периоду, у којем је био привремено упућен на службу у ВП аа, имао организовану целодневну исхрану, јер ако исте није било, право на новчану накнаду за диверзантски полуоброк има уколико се утврди да није био у могућности да користи диверзантски полуоброк, односно бонове за њега или их није искористио без своје кривице. У циљу правилног и потпуног утврђивања ових одлучних чињеница првостепени орган наводи да је у проведеном поступку 14.06.2006. године извео доказ саслушања сведока ББ и ВВ, па налази да је на основу изведеног доказа неспорно утврђена одлучна чињеница да је тужилац у спорном периоду имао организовану целодневну исхрану – три obroка и маренду, због чега је одбио његов захтев за признавање права на новчану накнаду за диверзантски полуоброк. При томе се првостепени орган позива на чл. 8. ст. 1. тач. 3. Правилника о исхрани у војсци Србије и Црне Горе у миру ("Сл. војни лист" бр. 05/96 ... 13/03) којим је прописано да полуоброци из чл. 7 истог Правилника припадају професионалним припадницима војске, резервним официрима и резервним подофицирима из састава специјалних јединица војске у дане када извршавају програм специјалистичке обуке или извршавају друге наменске задатке, а немају организовану целодневну исхрану. Одлучујући о поступку по жалби тужени орган је нашао да је поступак који је претходио доношењу оспореног решења правилно спроведен и да је донето решење које је у свему правилно и на закону засновано, из којих разлога је жалбу тужиоца одбио као неосновану.

По оцени Врховног суда Србије, основано се оспорава законитост решења туженог органа. Ово са разлога што, према стању у списима предмета, образложењу оспореног и првостепеног решења, у спроведеном поступку учињене су битне повреде правила поступка које су од утицаја на правилност и законитост решења ове управне ствари, при чему чињенично стање у поступку није правилно и потпуно утврђено. Изведени доказ саслушањем сведока за који тужени орган налази да је довољан за неспорно утврђивање одлучних чињеница на којима је засновао решење, по оцени суда, није изведен на начин прописан одредбама чл. 163. до 171. Закона о општем управном поступку. У конкретном случају у списима предмета налази се и тужбени захтев за поништавање решења туженог органа, који није оспорио да

нема доказа да је тужиоцу омогућено учешће приликом извођења овог доказа, нити му је омогућено да постави питање сведоцима, а нема доказа да је орган, пре доношења решења, дао могућност тужиоцу да се изјасни о чињеницама и околностима на којима је засновано решење. Ово тим пре што тужилац у поднетој тужби оспорава чињеницу да је имао обезбеђену исхрану за период за који је био у Одељењу специјалне треће јединице Војне поште аа. Стога суд налази да је за правилно и потпуно утврђивање чињеничног стања, извођење правилног закључка о битној чињеници да ли је тужиоцу у временском периоду у коме је био привремено упућен на службу у Војну пошту аа, била организована целодневна исхрана и да ли је он с обзиром на последице, био у могућности да ту и такву исхрану свакодневно користи, било неопходно омогућити тужиоцу да се изјасни о свим релевантним чињеницама и околностима и поставља питање сведоцима, евентуално предложи извођење и других доказа у поступку у циљу заштите својих права и интереса.

С обзиром на учињене битне повреде поступка суд није у могућности да законитост оспореног решења оцени у материјално правном смислу, па је у поновном поступку тужени орган дужан да отклони повреде поступка на које му је указано овом пресудом, тако што ће тужиоцу дати могућност да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења, утврди одлучне чињенице, те након тога правилно применом материјалног права донесе ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка у смислу чл. 61. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, на основу чл. 41. ст. 2. у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 20.12.2007. године, У. 4696/06

Записничар Председник већа-судија

Надежда Николић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МС